

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fólszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adjunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Jegyzők képesítése.

Pécs, 1900. május 29.

Közismeretű tény, hogy közigazgatásunk nyomoruságos állapotban van s okvetlenül rendezésre, reformra szorul. Ezt a senki által kétségbe nem vont körülményt kormányaink arra használták föl, hogy a saját hatalmuk kiterjesztése érdekében hangulatot csináljanak az országban a közigazgatás államosítása mellett, a közigazgatási tisztviselőknek a kormány által leendő kinevezését oly csodahatású gyógyszernek tüntetve föl, mintha ez közigazgatásunk összes bajait egy csapással megszüntetni képes lenne.

Nem a közigazgatás anyagi javítására, az eljárások egyszerűsítésére, az anyagi jogszabályok világos és szabatos formába való öntésére fektették tehát a fősúlyt, hanem arra, hogy a tisztviselők ne önkormányzati választás, hanem kormányi kinevezés útján nyerjék mandátumukat a közhatalom kezelésére. Ennek a törekvésnek volt az eredménye az az eljárás, a mely az épület emelését a tető előállításával, a közigazgatás reformját a törvényhatósági hatáskör megnyirbálásával akarta megkezdeni.

Ez az eljárás meg is bosszulta magát, mert az egész reform megakadt az 1891-ik évi Szapáry-féle csonka törvényen, a mely az államosítás elvét proklamálta ugyan, de éppen mivel ez az elv fenyegetőleg függ azóta a közigazgatási reform egész

területe fölött, maga a reform egy évtizeden keresztül egy lépést sem volt képes előre haladni; pedig hát nem az a főkérdés, hogy a tisztviselőket választásuk-e vagy kinevezzék, hanem, hogy a tényleg működő tisztviselők jól igazgassanak s erre a kellő képesítési és ellenőrzési garanciák, meg jó anyagi törvények mellett a választott tisztviselő éppen úgy képes, mint a kinevezett.

Ezt az anomáliát helyesen ismerte föl Széll Kálmán s iparkodik a létező bajokon segíteni anélkül, hogy első feladatának tekintené a létező választási rendszert halomra dönteni s a bajok igazi orvoslásához csak azután fogni hozzá. — Igaz, hogy végcélul ő is az államosítást tűzi maga elé, de az önkormányzati rendszeren belül eszközözendő reformok majd meg fogják győzni a közvéleményt arról, hogy a közigazgatást önkormányzati alapon is meg lehet javítani, nem szükséges ahhoz okvetlenül a kormányi kinevezés rendszere.

Ilyen részleges reformot céloz az a törvényjavaslat is, melyet Széll Kálmán tegnap nyújtott be a képviselőházhoz a községi és közigazgatási tanfolyamokról, a melyeknek elvégzése s a községi közigazgatási államvizsgálat sikeres letétele fog a jövőben a községi és körjegyzői állásokra képesíteni.

A törvények és rendeletek végrehajtásának végső szervei, kik azokat az életbe átvinni hivatva vannak, a községi és kör-

jegyzők, kétségtelen tehát, hogy rajtuk nyugszik a közigazgatás egész épülete. Ez a fontos hivatás okvetlenül megköveteli, hogy azt elméletileg és gyakorlatilag kellően képzett közegek gyakorolják, a mihez úgy magasabb fokú általános műveltség, mint alapos szakképzettség szükséges.

Ebben a tekintetben pedig mostani rendszerünk sok kívánni valót hagyott fenn. Hat középiskolai osztály elvégzése s egy évi közigazgatási gyakorlat képezte eddig a jegyzői vizsga előfeltételét, amely tehát hiányos műveltségi fok mellett a szakbeli tudást tisztán a gyakorlat szempontjából mérlegelhetette s meg kellett elégednie azzal, ha a jelölt a törvényeket és rendeleteket elrecitálni s a sablonos írásbeli munkát elvégezni tudta, de hogy a jogszabályok lényegébe és szellemébe is behatoljon, ismerje az egyes törvények és rendeletek általános motívumait s így feltalálja magát olyan komplikált esetekben is, a melyeket az egyes szabályok kifejezetten nem szabályoznak, vagy a melyekre nézve a különböző törvények és rendeletek ellentétes intézkedéseket tartalmaznak, azt nem lehetett megkövetelni, hisz ehhez jogász elme, elméleti jogi ismeretek szükségesek, a melyeket elsajátítani a jegyzőjelöltnek a jegyzői szigorlat mostani előfeltételei mellett nem volt alkalma.

Az eddigi rendszer a községi jegyzői állásra elegendőnek tartott bevégezetlen általános ismereteket és gyakorlati ügyességet, pedig az állás annyira fontos, hogy

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Jágó szerelme.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: Nikelszky Géza.

Ugy hajnali négy óra tájban már csak ketten maradtunk a kis ötödrendű kávéházban, Jágó barátom, meg én. Egyszerre valami apatikus busulásnak adtuk oda a fejünket, meg a szívünket, hogy a pajtasok lassankint mind elszőködöttek, kidőltek mellőlünk. Az asztalon kimondhatatlan sokaságú sörös palack, boros üveg, meg az ördög tudja, hogy mi minden ásitozott — a sarokban reánk ügyelő hibrid arcu pincérrel egyetemben, aki koronként nagyokat szendergett, fejét a két könyökére lehajtva.

Odakint már döcögni kezdtek a szekerek és behallatszott egy-egy korán felkelt dologra siető ember lépteinek kopogása; lábaink alatt csak egy csikorgott a fagyos hó. A kicsi kávéház nehéz dohányfüstös, alkohol-gőzös levegője józanítólag hatott reánk.

Ugyszólván nem is vettük észre, hogy mikor távoztak el az éjjeli cimborák; mintha egy gondolatlan, egy közös bajon ketten rá-

gódunk volna Jágó barátommal, aki szemben ült velem és unottan rugdosta a mellette levő széket, melyen pár perccel előbb még az elázott kasziros leány ült. Én pedig összefont karokkal nézegettem körül; lábaink alatt a sok eldobott cigarettá s szivarvégtől, sör, bor lucsoktól egyszerre összeborzongtam és csendesen odaszóltam barátomnak:

— Jágó nem mennék haza? Lásd, magunk vagyunk már csak éppen ebben a putikban.

Barátom nem felelt, a miből arra következtettem, hogy rám sem ügyelt, meg sem hallotta beszédemet.

Untam már az éjszakázást, a kimerültségtől különben is egyre ásitoztam, hogy legjobban szerettem volna, ha valaki felfog és befektet az ágyamba. Belenéztem a hátam megett levő összemázolt, homályos tükörbe; szinte megborzadtam saját magamtól. Aztán egy menésre kész mozdulattal fölálltam a székről, melyen a petyhüdtiségtől már valóságosan elszibbadtam, megigazgattam a frizurámat, a nyakkendőmet, a ruhámat s határozott hangon szóltam oda barátomnak:

— Nos én megyek haza aludni! Jössz?

Aztán a pincért hívtam, ki kidörzsölve az álmat a szeméből lassan, lassan elővánszorgott a sarokból a »fizetni» szóra; egy ku-

tyanyelv hosszú papiros, meg a ceruza már készen a kezében volt nála.

Jágó mintha egyszerre egy különvilágból esett volna alá, rám nézett, aztán körüljártatta a vörös szemét, mintha megütközne azon, hogy egyedül maradtunk s körlelő tekintettel szólt hozzám:

— Maradj még egy kicsikét! legalább te ne hagyj el, ha már a többiek ilyen galádul itt hagytak. Megyünk mindjárt! ugy-e megiszunk még egy flaskó sört? . . . Vagy feketét iszol? . . . Igyál még az én kedvemért — velem, mert én tudom, hogy nem jó lesz most egyedül hagyni. Maradj még itt.

S én, kedvetlenül bár, maradtam.

Az első-utolsót követte a második, harmadik és negyedik . . .

— Csak ne lett volna olyan ártatlan, olyan tisztességes! — folytatta mély keserőséggel a még mindig szerelmes Jágó barátom — annyit sem éreznék iránta, mint a legutolsó leány iránt érzek. Nem barátom, ilyenre még nem akadtam. Ilyen sima, becsületes uton még nem adta ki nekem az utat senki! — Hiuságból fölemelteti velem az urát olyan magasra, a milyen mélyre csak én most estem alá, fölemelteti egész a barátságig, a becsülésig és vele együtt saját magát . . . Biztam biztam magamban, azt hittem, hogy egy

annak kifogástalan betöltése teljes műveltséget és szakbeli tudományt igényel. Ezen a hiányon akar segíteni a tegnap — benyújtott javaslat, mely a középiskola teljes elvégzését, egy évi községjegyzői gyakorlatot, azután a községi közigazgatási tanfolyam hallgatását s végül a községi közigazgatási államvizsgálat sikeres letételét kívánja meg attól, aki községi vagy körjegyző akar lenni.

Természetes dolog, hogy ez a törvény is csak akkor fogja elérni az igazi célját, ha helyesen szabályoztatik az, a minek szabályozására a javaslat a kormányának szabad kezét enged. Mert a törvény maga sem azt nem határozza meg, hány évfolyam szenteltessek az elméleti szakképzésre, sem azt, hogy miféle tananyag képezze a tárgyat a közigazgatási tanfolyamnak, sem azt, hogy mely tárgyakból s milyen terjedelemben kelljen az államvizsgálatot letenni.

Pedig mindez fölülte fontos dolog, mert hisz tudjuk, hogy a községi jegyző nemcsak közigazgatási végrehajtó közeg a saját községeiben, de a népnek első jogi tanácsadója jogügyleteinek megalapításánál is; elméleti jogi képzettségének tehát legalább is ki kell terjednie arra is, hogy a magánjogi, a személy-, család- és vagyoni jogi rendszerek általános elméleti elveit és tételeit szabályait ismerje és helyesen alkalmazni tudja.

Ha mindezeket az ismeretlenség homályában rejtőző miniszteri szabályzat fel fogja ölelni, a nélkül, hogy az elméleti előkészítés terén az ellenkező túlságba csapna s valóságos akadémiai képzettséget követelne: akkor üdvös hatást várunk az új rendszertől, mert a közigazgatást szabotossá fogja tenni ott, ahol ez leginkább érezteti hatását a nagy közönségre.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

asszony két gonosz szeme még nem egykönnyen ver le a lábamról; hiszen jól tudod, hogy nem egygyel volt már nekem dolgom, a kik mellett ma úgy megyek el, mintha sohasem ismertük volna egymást — a legkisebb lelki-furdalás nélkül. De e mellett nem mehetek el, sőt kalaplevéve tisztelnem, becsülnöm kell!

Aztán egy akkorát ütött az asztalra az öklével, hogy a sörös flaskók csak úgy táncoltak a márvány lapon; a kilötyögött sört nem volt senki, a ki feltörölgesse előttünk.

— És most hallgass meg engem, kedves barátom, — szóltam és poharamból pár kényszerű kelletlen kortyot téve — hallgasd meg ebben az egész dologban az én véleményemet! Régebben meg akartam én azt neked mondani . . .

Hát én egész más színben látom azt az asszonyt, mint reám nézve teljesen közömböset, és egészen más embernek képzelem az urát is.

En azt merem állítani, hogy annak az embernek mindenről tudomása van és az egész nem volt egyéb, mint gyalázatos játék, kicsinált dolog. Annak a tisztességes asszonynak a férje igen gyámoltalannak látszik, pedig az alapjában véve alamuszi fickó.

Értsd meg a dolgot: a férjnek nincs sok tehetsége, de az asszony szép és eszes. Léptéről-lépésre tolja az asszony az urát feljebb

Hirek.

Pécs, 1900. május 29.

A pálinka.

Budapesten, a VI. kerületben tegnap egy részegeskedéséről híres öreg asszonyt dobtak ki az egyik pálinkás butikból. Nehány perccel később meggyuladt az asszonyban a szesz s mire beszállították a Rókus kórházba, iszonyu kínok között meghalt.

Nagyméltóságú m. kir. Pénzügyminiszter Ur!

Mondja kérem, hogy tetszik magának ez a história? Ugy-e, hogy sehogysem. Végre is mi történt? Egy hetven esztendősen asszonyt, a ki még hozzá részeges is — utólérte a végzete. Ki érezi Budapesten hiányát egy ilyen páriának? Senki.

De lássa kedves miniszter ur, nemcsak önöknek, ott fent abban a híres székesfővárosban vannak ám ilyen kutya módra szinte elhullott társadalmi senkijei, hanem jut belőle nekünk vidékieknek is.

Persze ön azt nem tudja, hogy nálunk is napirenden vannak az ilyen históriák, hogy valamelyik butika-lakóban meggyulad a szesz, hogy a pálinka mérőkben züllő, holtrészeg ember zsebéből kilopják néhány garasát, hogy berugott szeszencek otthon félholtra verik családjaikat, vagy legjobb esetben szaporítják a rendőrségi börtönök lakóinak számát.

Semminek látszik az egész. Végre elzülött, részeges emberek mindig voltak s mégis nagy dolog ám ez a história társadalmi szempontból.

Mert kérem, nem minden ember, nem minden favágó született ám részegesnek, legfeljebb csak meg volt benne a rossz iránti hajlam s tán nem sikerült ezt a hajlamot a hiányos nevelésnek kiverni belőle, mint sikerült ez a tisztességes munkások ezreinek. S mégis a társadalom alsó, — mondjuk aristokratikus szempontból — »legalsóbb« rétegének ötven százaléka (ha nem több) ama szerencsétlenek közé tartozik, kik utolsó krajcárjukat a pálinkás bódéban hagyják. Persze az ilyen nyomorultak családjából aztán mi lesz? Feleségeik tisztességes munkával igyekeznek kényeret keresni, de a túl feszített munka kimeríti őket (mert hiszen végre a ló is kidől) és kórházba jutnak, vagy pedig csalnak, lopnak, kuruzsolnak s legjobb esetben beállnak a társadalom ama önhibájukon elszegényedettek gárdájába, melyet óriási áldozatok árán jótékony egyesületek mentenek meg az éhhaláltól!

és feljebb, hogy ő is olyan magasan legyen. Ez az ugynevezett uralomra vágyás. Ott minden az asszony; a férj csak egy eszköz, egy — numerus, a ki az asszonynak egyszerűen szövetségstársául szegődött.

Megmondom én, hogy miként képzelem el azt a jelenetet, mely az után történt közöttünk, hogy veled szakított az asszonyka.

A férj, aki ellett küldve hazulról, te érted, távozásod után csakhamar megjön, kalapját unottan dobja az ágyra s ugyszólván köszöntés nélkül veti magát a diványra, majd hosszabb szünet után hanyagul odadobja a feleségének a kérdést:

— No, mit mondtál neki?

— Azt a mit a többinek! — felel rá ajkbiggyesztéssel az asszony.

S a férjnek egy egykedvű mosolyával el van intézve az egész dolog. Aztán üres szavakkal adja tudtára az asszony az urának, hogy a százados megint velük fog vacsorázni és ma is bizonyára fog fizetni . . .

*

Jágó barátom egészen a két tenyerébe fektetett arccal hallgatta végig beszédemet, majd egy keserű pillantást vetve felém, hirtelen kirántott a belső zsebéből egy sötét-lila szegélyű, krém színű könnyű zsebkendőt s a nélkül, hogy reá pillantott volna, kettérepesz-

S mi lesz az ilyen pálinka-butik pockok gyermekeivel?

Vagy éhen halnak, mint az üres élész kamarába zárt egerek, vagy sápadt arccal, beesett szemekkel ténferognak az utcán s valami szivig ható, megrázó, fájdalmas hangon nyögik el a betanult frázist: »édes apám meghalt, anyám a kórházban van, éhes vagyok, kérek egy krajcárt.« S mindenből csak az igaz, hogy a gyerek éhes, i tentelenül éhes, mert anyja mosni jár, vagy surol, apját pedig tán épp abban a pillanatban viszi be, betört fejjel véres inggel, részegen a rendőr a torony alá, a mikor az éhes gyerek elsrja, hogy: apám meghalt!

A harmadik megélhetési módja az ilyen szerencsétlen s kétségtelenül ártatlan gyermeknek: a virág és gyufa elárúsítás.

No ez aztán mihamarabb züllésbe kergeti ezeket a csöpp teremtetéseket, kik kora estétől a hajnali órákig bujjak az előkelő vilányfényes kavéházakat, a szivarfüst és borigzős lebujszokat, a szerelmi büntanyákat, csak azért, hogy részegeskedő apjuk helyett önmagukat tartsák fenn s szerezzenek is még pénzt az e tekintetben könyörtelenül szigorú apának pálinkára!

S tudja miniszter ur, hogy ezt a mesterséget fiatal, aiig hét esztendősen, fejletlen leánykák is üzik? Bizony szomorú elnézni, hogy a kis, szinte fődellen testű, vékony lábú apró teremtetések ifju arcára, miként ül rá a sok éjszakázástól a bün légkörének sárga penészvirága! Iszonyu kép ez, szinte megfordul tőle az ember szíve a bordái között! Társadalmi gyilkosság ez, melynek bünszerzője számára nem lehetne elég magas bitófát építeni.

De szinte látom, hogy Nagyméltóságod mily kényelmetlenül nyujtózódik piros bársony székekben s bizonyos nagyuri lenézéssel gondolja magában: vajjon mit akar éppen tőlem ez az ujságírkász?

Bocsanat Kegyelmes Uram, de én ezt is meg fogom önnek magyarázni! Csekély személyem véges eszével úgy tudom, hogy a pálinka című társadalmi rákfené, minden hozzátartozóval együtt, a regálejog alapján az ön főnhatósága alá tartozik.

Pedig ennek az egész bajnak az alapoka, ama régi magyar közmondás: »alkalom szüli a tolvajt!« s ez az alkalom az olesó pénzen való részegeskedésre, a berugásra, az italozási vágy remek kitejlesztésére s a végleges elzülésre kétségtelenül meg van a pálinka butikok képeben, hol bizony az ilyen törzsvendégeknek már nem is pálinkát, hanem kö-

tette. Pár pillanat alatt ott feküdt a kedvetalizmán a földön a sárban, két darabban összes tépve . . .

Pár percig ültünk, egymásra sem tekintve, szóltanul bámulva a semmiségbe . . . Odakint közeledő lárma, dalolás üt meg a füleinket. Az ajtó nyílt s egy éjjeli kompánia tódult be rajta. Mi pedig szóltanul felkeltünk az asztaltól, szedelőztünk. Távozás előtt Jágó szelidén a vállamra tette a kezét s érzékenyen susogta:

— Vedd fel kérlek ezt a zsebkendőt, ne hagyjuk itt mégsem; tedd el kérlek és ha valamikor . . . egyszer kérem, add vissza nekem . . .

Én a zsebkendődarabokat szépen fölvettem és zsebre tettem.

Otthon aztán szemügyre vettem a lenge foszlányokat, miknek egyik sarkában kuszált szögletes írott betűkkel, világos zöld selyemmel egy név van himezve: — »Eulália«.

És a zsebkendő még mindig ott hever szekrényem valamelyik poros sarkában; az én kétségbeesett szerelmes Jágómnak mind- eddig nem volt szüksége reá.

zönséges borszeszt adnak, akár fodormenta gyökérrel keserítve, akár fehércukorral édesítve.

És tudja miniszter ur mit csinálnak még az ön, a regálejog által védett butikosai? Nem törődnek ezzel, ha valamelyik ismertebb vendégük nem fizet, adnak neki pálinkát hitelbe is vagy ha ez éppen nem tetszik, megvárják a kellő hangulatot s akkor elfogadják baltát, fűrészt, favágó kecskét, targoncát, néha még ruhaszártó kötelet is zálogul néhány kupica »geberdusz« (ez kérem közismert neve a pálinkának nálunk) fejében. S tessék elbinni, hogy azért ők sosem vesztenek, hiszen az a szerencsétlen részeg ember a maga elkábult fejével, kenyérkereső szerszámát hagyta el zálogul s ha kijózanodik, kiváltja azt, ha mindjárt lopni kellene is.

Esküszöm önnek Kegyelmes Uram, hogy nem voltam sohasem pénzügyminiszter s ha az ég Ura megsegit nem is leszek az soha, mindamellett bátorodom önnek egy tanácsot adni, mely talán némileg hivatva lesz ellensúlyozni a társadalom legalsóbb rétegének végleges elzülését, talán megmenthet vele néhány nyomorgó családot az éhhaláltól.

Semmi közöm sincs a regálejoghoz, e pillanatban nem törődöm az állambiztonsággal s nem kívánom, hogy törölje el e társadalmi ráklene »butik« című bacilusait, csupán arra kérem, hogy egy olyan hivatalos hangú miniszteri rendeletben, — a milyenek gyártásához önök uraim — ott fent pompásan értenek, tiltsa meg a pálinkamérők bérlőinek, hogy pálinkát, jobban mondva fodormentás vagy cukros borszeszt ne áruljanak kupica számra ne engedjék meg, hogy szegény napszámosok ott igyák el a pénzüket s aztán hazafelé dülöngélve utcai botrány miatt bekerüljenek a rendőrségi fogházba s főleg (a mi különben már is tilos, de csak papíron) ne adjanak pálinkát hitelbe s ne üzérkedjenek lelketlen módon munkás emberek szerszámaival.

Tán nem kell nekem e rendeletből kétségtelenül eredő előnyöket felsorolnom, orvoslása ez minden bajnak, mely a pálinkaivás fertőző járványától származik, megmenti az elzüléstől az embereket, visszaadja a családoknak kenyérkeresőjét, óv az utcai botrányoktól, visszaadva a gyermekeknek atyjukat megmenti őket a koldulás, az éjszakai barangolástól, a társadalmat pedig megtisztítja a rajta csüngő százalmas elősdiéktől s alapjában kiirtja gyökerestől a mákvirágok csemetéit.

Dr. Faust.

Napirend 1900. május 30-án.

Naptár: szerda, május 30. — Róm. kath.: Nándor. — Prot.: Ferdinánd. — Görög-kel.: (máj. 16.) Andronikus. — Zsidó: Sivan 2. — Nap két 4 óra 11 perckor; nyugszik 7 óra 44 perckor. — Hold két reggel 4 óra 15 perckor; nyugszik délután 5 óra 13 perckor.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék, zivatarok és hószüvedés várható.

Jegyzői vizsgálatok a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

— **(A Pécsi Kereskedelmi és Iparkamara)** pénteken, június hó 1-én d. u. 3 órakor a kamara saját házában rendes közülést tart. A napirend tárgyai: a) Elnöki előterjesztések. b) A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. c) Tárgyalási ügyek. I. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak leirata a *párisi nemzetközi kiállítás tanulmányozására iparosok és ipari alkalmazottak kiküldése tárgyában*. II. Ugyanannak leirata a hüvelyes vetemények és a mezőgazdasági melléktermények kivitelének fokozása, illetve kedvezőbbé tétele tárgyában. III. Ugyanannak leirata a kereskedelmi törvény revíziója tárgyában. IV. Ugyanannak leirata *Szent Diénes* baranyavármegyei község két országos vásár engedélye-

zése iránt való kérelmének véleményezése tárgyában. V. Pécs sz. kir. város közönségének, Baranyavármegye alispáni és Kaposvár város polgármesteri hivatalának átiratai a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur által a *zálogházi kamatlábak leszállítása* ügyében kiadott leiratra vonatkozó véleményadásért. VI. Baranyavármegye alispáni hivatalának átirata *Laskó* község vásári helypénzdijszabására vonatkozó véleményadásért. VII. Az aradi társkamara átirata a tőkekamatadó helytelen kivetésével kapcsolatos zaklatások megállítása érdekében a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz intézett feliratának hasonló felterjesztéssel való támogatása tárgyában. VIII. Az elnökség jelentése a kamara által rendezett *II. kazánfűtői és gépkezelői tanfolyamról*. IX. Az elnökség előterjesztése *Günther Mihály* kamarai fogalmazó véglegesítése tárgyában. X. A nagyatádi és marcalii ipartestületek elnökségeinek beadványa iparostanonciskoláik segélyezése tárgyában. XI. Jánosi *Engel József* kamarai beltág indítványa sérelmes vasut dijszabási határozmányi ügyben. XII. Ugyanannak indítványa a vasuti »áruosztályozás« revíziójánál a kereskedelmi és iparkamarák véleményének meghallgatása iránt. XIII. Ugyanannak indítványa az erdőmunkásokról szóló törvényjavaslatnak a kereskedelmi és iparkamarák által való véleményezése tárgyában.

— **(Esküvők.)** *Geller* (Günsberger) Szamu dr., pécsi ügyvéd június hó 12-én (csütörtön) délelőtt 11 órakor tartja esküvőjét a besztercebányai izr. templomban *Spitz Olgával*, *Spitz* Henrik besztercebányai kereskedő leányával. *Rákosi Gyula* kaposvári csendőr főhadnagy Igalban oltárhoz vezette *Csabay Elvirát*. *Rézbányai Béla*, Solymossy László báró lócsi uradalmának intézője, oltárhoz vezette *Bründl Mariskát*.

— **(A városok kongresszusa.)** A törvényhatósági városok kongresszusán — Győrben a tegnapi első napi tanácskozásokon *Aidinger János*, országos képviselő is többször beszélt. Hozzászólt a városokról alkotandó törvényjavaslattervezetbe, melynél nem látja tisztán a helyzetet. A kongresszusnak feladata szerint nem lehet más, mint először konstatálni azt, hogy a mai helyzet, a melyben ez idő szerint a törvényhatósági városok vannak, oly sérelmes, hogy azt okvetlenül orvosolni kell, másrészt pedig, hogy a módokról és eszközökről tanácskozzék, a melyekkel a bajt a kongresszus elbáritani kívánja. Az előadói tervezetet kielégítőnek tartja, ennél fogva abból semmit sem lehet elvenni, sem pedig valamit hozzátenni. A kongresszus ezt el is fogadta. A második ponthoz, a mely arról szól, hogy a törvényhatósági városok hatósági szervezetei az állam organizmusába beillesztessenek, azoknak községi szervezete megállapításuk és annak megállapítása saját autonóm jogkörükbe utaltassék, *Aidinger János* szintén hozzászólt és azt proponálta, hogy a második pont így hangozzék: »A törvényhatósági városok községi szervezeteinek megállapítása saját autonóm jogkörükbe utaltassék.« *Aidinger* ezen módosítását a kongresszus el is fogadta.

— **(Harmincéves találkozó.)** Felkértünk a következő sorok közlésére: »Tekintetes Szerkesztő ur! Sziveskedjék a »Pécsi Figyelő« legközelebb megjelenő számban közzé tenni. Felhívás és kérelem. *Folyó évi július hó 9-én lesz 30 éve* annak, hogy én iskolatársaimmal a *pécsi főgimnáziumban* érettségi vizsgát tettem. Ezen idő elteltelte óta, egyetlen egyszer sem találkoztunk

s van iskola társam, kit ezen 30 éven át nem is láttam. Harminc év az ember életében hosszú idő, az akkor ifju gyermek egy némelyike, ma már nagypapa, másika atya bár, de összes hajjal és szakállal. Felhívom és felkérem kartársaimat, sziveskedjenek az üggyhöz hozzá szólni, iskola társainkat buzdítani, hogy *f. év június vagy július havában Pécsen 30 évi utáni találkozóra minél számosabban megjelenjünk*. A találkozási nap és a program megállapítására felkérem tek. *Fischer Ferenc* köz és és váltó ügyvéd, ugy *Kim Gáspár* árvaszéki ülnök urakat, mint pécsi lakosokat. Megjegyzem azt is, hogy tanáraink közül csakis a kedves, közszeretben álló ft. *Incédy* igazgató van még Pécsen. Siklós, 1900. május 28-án. Tisztelettel Dr. Darázs Ödön.

— **(Dalárda-estély.)** Tegnapi lapunkban jeleztük, hogy a »Pécsi Dalárda« a jövő hónap 10-ik napján, vasárnap délután a Négyelet helyiségében megtartja rendes alapszabályszerű dalestélyét. — A mi a dalestély énekprogramját illeti, az egyes darabok neves kompozitőrök jeles alkotásai, miket a Pécsi Dalárdának országos hírnevéhez mérten, minden esetre kifogástalan, hogy ne mondjuk, a maga nemében utolérhetlen előadása csak emelni fog. A meghívókat hováhamar szét fogja küldeni a rendezőség.

— **(Sétatéri zene.)** Az 52. számú cs. és kir. gyalogezred zenekara csütörtökön, f. hó 31-én d. u. 5 órakor térzenét ad az Erzsébet-sétatéren a következő műsorral: 1. »Vagyonunkat és vérünket császárunkért«, induló Péter-Ferdinand főhercegtől. — 2. Nabucodonozor opera nyitánya Verdítől. — 3. Művészet, keringő Strausstól. — 4. Egyveleg Faust operából Gounodtól. — 5. »La Tziganne«, mazur Gannetől. — 6. Sextett az »Eladott menyasszony« operából Smetanától. — 7. Bécs—Budapest, egyveleg Scharf R.-től.

— **(Jelentés a vizáról.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a Tettye-forrás vízszolgáltató képessége f. hó 29-én reggel 6800 köbméter.

— **(Jegyzői vizsgák.)** Ma délelőtt kilenc órakor kezdődtek a vármegyénél a jegyzői vizsgák. A vizsgálóbizottságban *Kossits Kamill* vármegyei főjegyző elnökle alatt résztvesznek: *Jessenszky Lajos* árvaszéki elnök, *Nagy Jenő* vármegyei tisztii főügyész, *Mende Lajos dr.* vármegyei tisztii főorvos, *Dragonescu Dömjén kir.* tanácsos pénzügyigazgató, *Bolgár Kálmán* anyakönyvi felügyelő, *Salamon József kir.* tanácsos tanfelügyelő, *Gyenes Klétus* vármegyei főszámvevő, *Sebestyén Ádám* csúzai körjegyző és *Orbán Márton* bizottsági jegyző. A jegyzői vizsgára ez alkalommal: *Pongrácz Gyula* nádasi, *Lábodny Lajos* vasszlói, *Varga János* baranya-monostori, *Morvay Dezső* kisköszegi és *Vaskó Árpád* bellyei segédjegyzők jelentkeztek. A jelöltek ma *Orbán Márton* jegyző felügyelete alatt az írásbeli vizsgát végezték el s holnap kezdik meg a szóbelit.

— **(Difteritisz a vidéken.)** A hevenyfertőző kórok, dacára a már teljesen neki nyári sodott időjárásnak, még egyre grasszálnak. Mint értesülünk, legujabban Hirden lépett fel a difteritisz járványosan, hol a tavasz folyamán már egyszer garázdálkodott ez a betegség. Hir szerint azonban a jelen esetben nem a járványnak ujra felléptéről, hanem

arról van szó, hogy a roncsoló toroklobban történt megbetegedések látszólagos megszűntekor már beszüntették az óvintézkedéseket, az iskolát is újra megnyitották, szóval nem követték azt a szigorú rendszabályt, melyet ily veszedelmes kórok felléptekor a hatóságoknak betartani mulaszthatlan kötelessége. Miután azonban ez a hír, mely lehet rosszakaratu is, eléggé súlyos vádakot tartalmaz, úgy a hatóság, mint a körorvos ellen, azt csak fentartással közöljük.

— **(Előléptetés.)** *Kisfaludy* Ákos, kaposvári és *Weber* Károly, nagykanizsai kir. törvényszéki bírák a VII. fizetési osztályba sorozott törvényszéki bírák sorába léptettek elő.

— **(Országos vásárunk)** mai második napja is elég jól sikerült. Az állatvásáron tegnap és ma összesen 897 tulajdonjogi és 228 új állatjárat lett kiállítva a mi — tekintve, hogy a tegnap reggeli rossz idő sokakat visszariasztott a felhajtástól — elég szép eredménynek mondható.

— **(Kirándulás Abaligetre.)** A *Pécsi Polgári Tornaegylet* június 3-án (Pünkösöd vasárnapján) kirándulást rendez Abaligetre. Gyülekezés a sétatéren. Indulás reggeli 4 órakor. Utirány a bárány-ut, remete-rét, Orfű, Abaliget. Hazafelé a Jakabhegyen át fog a kiránduló társaság visszatérni. Az igen tisztelt közönséget felkéri az egyesület, hogy minél nagyobb számban csatlakozzék a kiránduló társasághoz.

— **(Ellopott adóslevél.)** Bizony akad a mai világban adós, a ki mindentéle kötelezvény dacára sem szeret fizetni. De olyan adós már kevés van, a ki ellopja az adóslevelet, csak hogy ne kelljen fizetnie. Olyan pedig ritkaság, mint a fehér holló, a ki atya létere a saját gyermekének adósa és ettől ellopja a kötelezvényét, mert nem akarja adósságát megfizetni. Nos hát így tett *Kungl* János, szalatkai lakos, a kit a lánya, *Kungl* Anna azért jelentett fel, mert az apja a szekrényéből kilopott egy háromszáz koronáról szóló adóslevelet, melyen *Kungl* János mint adós szerepelt. A feljelentés folytán megindult nyomozás során ki is tűnt az apa bűne s *Kungl* János be is ismerte a lopást azzal, hogy azért lopta el a lányától az adóslevelet, mert nem akarta neki megfizetni, a mivel tartozott. Így azonban nemcsak meg kell fizetnie hanem még lopásért is meg fogják büntetni.

— **(Tűzek.)** *Holner* József, kocsolai lakos, háza a napokban kigyuladt s mire a tüzet észrevették, a tető már lángokban állt. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. — Tótkesziben is tűz volt a napokban. Cs. *Tóth* István istállója gyuladt ki s erről három ház és a melléképületek elégték. A kár itt meghaladja a kétezer koronát. Azonban itt sem tudták megállapítani, hogy a tűz miből keletkezett.

— **(Elemi iskolások.)** Tegnap délután a kis iskolás fiúk, úgy látszik, a tanító ur figyelmeztette őket a napfogyatkozásra, utcabosszat nézték fekete, kormos üvegeken a nem mindennapi égi jelenséget, a napnak — megfogyatkozását. A mint fontoskodva vizsgálják, a többek közt egyik így szól a másíkhöz:

- Látod Pali, hogyan fogy a nap?
- Elfogy egészen?

— Persze, hogy el!
— Jaj be jó lesz, akkor többet nem kell iskolába menni.

S örvendtek a napfogyatkozásnak tovább.

— **(Lóosztályozás.)** Mint értesülünk, a katonai vegyes lóosztályozó bizottság ma délelőtt tartott *Rácpetrén* lóosztályozást, melyen *Jency* Henrik tüzérfőhadnagy a hadsereg részéről, *Vaniss* Sándor főszolgabíró a járás képviselőjében jelentek meg. Hogy mennyi volt az osztályozásra elővezetett lovak száma s azok közül mennyit sorozott be a bizottság, azt eddig nem tudni.

— **(Mehalt bányász.)** Bizonyára élénk emlékezetében lesz még a közönségnek az a bányász-szerencsétlenség, mely bányalégrobbanás következtében a cs. és kir. Dunagőzhajózási társaság vasasi köszénbányájának Thommen-aknájában történt s melynél három bányász: *Herold* György, *Matusek* József és *Bernát* Mihály szenvedett súlyos sérüléseket. A szerencsétlenül járt bányászokat — mint azt annak idején megirtuk — a pécsbányatelepi bányász-kórházba szállították, hol a legsúlyosabb sérüléseket szenvedett *Herold* György vájár, tegnap reggel sérülései következtében meghalt. Az elhunyt bányászt özvegyen kívül két kis gyermeke siratja.

— **(Díjnok, mint útbiztos.)** Báró *Fejérváry* Imre dr. főispán a *Bathány* Miklós volt sásdi útbiztos halála folytán megüresedett útbiztos helyére, *Tormay* Károly alispán által helyettesített *Gózon* István pécsi járási útbiztos a helyettesítés alól felmentette s az üresedésben levő állást ideiglenesen, szintén helyettesi minőséggel *Girtl* János sásdi járási díjnokkal töltötte be.

— **(Elfogott tolvajok.)** *Rituper* József, dombovári lakostól az istállóban levő fekhelyéről ellopták tizennyolc korona készpénzt. A káros feljelentésére megindult nyomozás során a tolvajt elfogták *Kerbolt* József dombovári csavargó személyében, a ki a lopást beismerte s bevallotta, hogy azt kedvese, *Béni* Éva, dombovári leányzó tudtával követte el, kivel a pénzen megosztzkodtak. Mindkettőjük ellen a bíróság folytatja most az eljárást.

— **(Tűz egy iskolában.)** A nagybudméri iskola konyhájában a napokban tűz ütött ki. Szerencsére azonban a tüzet eloltották, mielőtt nagyobb kárt okozott volna. Mint a vizsgálat kiderítette, a tűz abból keletkezett, hogy a kémény mellett egy gerenda az erős tüzelés folytán meggyuladt. Most elrendelték a hiányos építkezés kijavítását, nehogy újabb tűzveszedelemnek legyen az iskola kitéve.

— **(Magyar cégtáblák.)** Több vidéki város ipartestületének felszólalására most már odafönt a kereskedelemügyi miniszteriumban is figyelmessé lettek arra a sajnálatos körülményre, hogy számos vidéki városban még most is nagyban divat, a boltok fölé német szövegű cégtáblákat akasztani ki, mi annál nagyobb megütközést kelt, miután a magyarosodás nehéz műve egy idő óta örvendtes lendületet vett. Ennélfogva a kereskedelemügyi miniszter a napokban egy rendeletet bocsájtott ki, melyben felhívja a vidéki városok ipartestületeit, hogy mozgalmat indítsanak az iránt, miszerint az iparosok boltjaik, üzleteik, műhelyeik fölé lehetőleg magyar szövegű cégtáblákat akasztsanak, illetve ha talán némely

helyen szokásos céhbeli tradíciókhoz ragaszkodva ezt tenni vonakodnának, a német cégtábla mellé magyar szövegűt is függeszzenek ki, de mindenesetre úgy, hogy a szembeötölőbb mégis magyar szövegű tábla legyen. — Mintha ez a miniszteri rendelet csak a mi ősi városunkra szólna, olyan szépen ráillik Pécsre is, ahol — sajnos — igen nagy még ama iparosok száma, kik különös előszeretettel német nyelven hirdetik üzleteiket. Reményeljük azonban, hogy az ipartestületek megindítandó mozgalmá — melyhez bizonyára a pécsi is csatlakozni fog — mihamarább kivívják azt, hogy a magyar iparos magyar cégtáblát tegyen az ajtaja fölé.

— **(A kuruzsló kórháza.)** Özv. *Cservicky* Eleonora titkos kórházat rendezett be a közeli Várdomb községben. Ez az asszony valamikor bukott leányok öröm tanyájának volt a tulajdonosa s most az emberek hiszékenységének kizsákmányolásából élt. Mindenféle kotyvasztékokkal kuruzsolta betegeit, kik tömegesen keresték fel a csodadoktornét. Mikor letartóztatták, akkor is több súlyos beteg feküdt nála. A házkutatás alkalmával egy nagy láda orvosságot, helyesebben pancsot és orvosi műszereket találtak nála. Hogy ez a szörnyeteg mennyi embert ölt meg, azt a vizsgálat fogja kideríteni. Özv. *Csernicky* Eleonorát az elkobzott két láda szerekkel Szegzadra vitték az ügyesség börtönébe.

— **(Kevés a katonaorvos.)** A hadseregben mélyen érzik a katonaorvosok hiányát. A hadügyminiszterium eme hiányon segíteni akarván, felszólítást intéz az orvosokhoz és orvosnövendékekhez, hogy nyújtsák be folyamodványaikat katona-orvosi állásra. Az első egyetemi tanévben ösztöndíjjal támogatják azokat az orvosnövendékeket, a kik a katona-orvosi pályára akarnak lépni. Ez annyival nevezetesebb, mert idáig csak a harmadik, vagy éppen a negyedik egyetemi évben kaptak stipendiumot a növendékek. Ez a körülmény is mutatja, mennyire hiányos van a hadsereg katona-orvosoknak.

— **(Csaló muzsikus.)** *Boros Látó* Lajos dombovári muzsikusnak pénzre volt szüksége. Gondolt egyet s elment *Fekete* László karádi cigányprimáshoz s ajálkozott, hogy beáll a bandájába. A primás szívesen fogadta s adott is neki nyomban husz korona foglalót. Ezt a készsleges foglalót *Boros* aztán azzal hálálta meg, hogy szépen haza ment, a foglalót elmulatta s feléje se nézett a bandának. S mikor a primás ezért feljelentette, kihallgatásakor bevallotta, hogy pénzre volt szüksége, azért csapta be a primást, kinek bandájába beállni eszéágában sem volt. A csaló muzsikust feljelentették a bíróságnál.

— **(Vérengző vetélytársnők.)** Hihetetlenül hangzó vérengzés történt Nápoly egyik legnépesebb utcáján. *Ravenna* Philomena, egy husz esztendő leány az anyjával sétált, mikor szembe jött vele vetélytársnője, a 18 éves *Assunta Barone*. A *Ravenna* leány alighogy meglátta vetélytársát, rárohant, éles késsel súlyosan megsebesítette s azután a szerencsétlen leány anyjának a vállába és derekába dőtte a kést. Mikor a súlyosan megsebesített *Assunta Barone* anyját összeesni látta, minden erejét összeszedve, ugyancsak kést rántott és leszurta a *Ravenna* leány anyját, a ki szörnyet halt. A gyilkos elmenekült.

— (**A pápa végrendelete.**) Kevés pápa élt, ki oly gondnal figyelte meg a nagyvilág társadalmi alakulásait, mint XIII. Leo. A munkáskérdéstől a hatalmi kérdésekig majd minden társadalomtudományi tant és társadalomátalakító mozgalmat végig tanulmányozott és ritka körültekintéssel írta meg róluk alkotott kritikáját. Az enciklikák, amelyekben e kritikák megjelentek, egész kis könyvtárt tesznek ki. Legnevezetesebbjeiket most a jubilaris év gyümölcseként összegyűjti a pápa, revideálja és végrendeleteként hagyja utódaira és az egyházra. Az előszóban, amelyet a nagy műhöz készít, követendő zsinórmértékül állítja az enciklikákban kifejtett utmutatásait. Ez a maga nemében páratlan politikai végrendelet a jubilaris év végén jelenik meg.

— (**Szerelmes suszterinas.**) Amor isten nem válogatós. Ha egyszer pajzán kedve támad, odahagyja a csipkeruhás hölgyek illatos buoirjait, kiválik a frakkos gavallérok gárdájából s leszáll a pincehelyiségben levő suszterműhely mélyébe, aztán ott garázdálkodik a háromlábú szék, a csirizes tál és lábszív világában. Ilyen história történt tegnap este Pécsen a szigeti külvárosban, hol egy fiatal suszterinas majdnem szerelmi drámát csinált. A gyerek ugyanis már huzamosabb idő óta szerelmes volt egy Pécsen szolgáló falujabeli sváb leányba, ki azonban sehogysem akarta a süvölvény forró szerelmét viszonzni. E fölötti dühében aztán a kis legény egy óriási mézeskalácsos szívet vett tegnap a vásárran s elmenve imádoztja lakására, a szívet ki-

csalta a kapu alá s ott hirtelen bicskát rántva, azzal fenyegette a leányt, hogy ha őt nem fogja szeretni, akkor — megöli. Persze a kis sváb pesztra lármát csapott, de mire a házbeliek összefutottak, addig a csirizes kis Othello is kerekét oldott. A suszterinast, — kit különben Krausz Ádámnak hívnak — mindamellett feljelentették a bíróságnál.

— (**Akit anyagi gondok bán-tanak.**) Hönig János málomi lakos panaszt emelt tegnap a községi előljáróságnál, hogy nyitva felejtett lakásának szekrényéből valaki negyven koronát ellopott. A panasz folytán megindított nyomozás során azonban még a lopást követő napon sikerült azt a »valakit« József János odaváló lakos személyében elfogni s ez beismerve tettét azzal védekezett, hogy őt nagyon bántották az anyagi gondok s azért vetemedett lopásra. Miután az ellopott összeg visszatérítését megígérte, sőt arról a károsnak adóssági kötelezvényt is adott, a káros beleegyezésével nem jelentették fel a tolvajt a bíróságnál.

— (**Kórházi szédelő.**) Az egy időre elhallgatott kórházi szédelők kezdik már ismét felütni a fejüket. Valami Rosenbaum Sándor nevű foglalkozás nélküli kereskedő foglalkozik most legújabbán azzal, hogy mint szimuláns a kórházakba csempészi magát s aztán még illetőségi helye sem lévén ismeretes, az egyes városok közkórházi alapja terhére él. Mint egy e vármegyéhez érkezett belügyminiszeri leirat mondja, Rosenbaum Sándor legszivesebben elmekóros tünetek kö-

zött betegszik meg, mert ezzel a »megfigyelés« tartamára nincs kitéve a felfedeztetés, illetve leleplezésnek. Nálunk eddig még nem fordult meg Rosenbaum ur, hanem a belügyminiszerium figyelmeztetése után most már bátran jöhet.

— (**Nincs varrónő Perzsiában.**) A perzsa hölgyek elhatározták, hogy szakítanak eddigi ballet-kosztümeikkel és ezentul europai ruhákat fognak viselni. Minthogy azonban az összes teheráni hölgyek egyszerre kedvet kaptak hosszú kabátokra és csinos derekak viselésére, természetesen nagy a varrónőhiány, mivel az egész városban csupán két-három varrónő van. A külföldi varrónők pedig elkezdtek egymást az árak felcsigázásával felülmulni, annyira, hogy egy egész egyszerű ruha elkészítésének ára 30—40 rubelra szökött fel. A perzsa hölgyek nagyon pazarlók és szívesen fizetnek ily árakat ruhákért, a szegény férfiak pedig nyögnek a nagy számlák sulya alatt. A fűző a perzsa nők öltözékénél teljesen hiányzott és így nem is ismerték a betegségeket, melyekben a mi asszonyaink szenvednek a fűző viselése miatt. A perzsa nők általában kitűnő egészséggnek örvendenek, dacára, hogy már tizenkétéves korukban férjhez mennek.

— (**Paprikát az oláhoknak.**) A magyar paprikatermelőket és paprikakereskedőket arra figyelmeztetik, hogy Romániában a paprikának jó ára van s hogy ott nagyobb mennyiséget elhelyezhetnének és pedig annyi-
val is inkább, mert az ott használatos macedoniai paprika igen rossz minőségű, a mely-

A szenvedély csaknem érthetlenné tette. Összeszorított öklökkel és reszkető ajkakkal állott a leány előtt.

Bessie nagyon megijedt, de bátor volt és nem vesztette el lélekjelenlétét.

— Ha így folytatja, nagybátyámért kiáltok. Mondom önnek Müller Frank, hogy ön nem fog engem elvenni és semmi sem lesz képes engem arra bírni, hogy én önhöz nőül menjek. Sajnálom önt, de én nem bátorítottam fel és nem leszek az ön neje soha, — soha!

Mintegy fél percig álltak némán szemben egymással, aztán a férfi vad kacajba tört ki.

— Előbb-utóbb találom majd módot és utat arra, hogy mégis rábírjam — végezte be és távozott.

Néhány pillanat múlva látta Bessie, amint kérőjének hatalmas alakja lován a gummifák alatt tovaszáguldott. Ugyanakkor hallotta, amint valaki a ház mögött felsikoltott és inkább azért, hogy gondolatait más irányban foglalkoztassa, mint egyéb okból, odament, hogy megnézzé, mi történt.

Jantjét, a hottentottát találta az istálló ajtajánál forgolódva és kezét szitkok közt oldalához szorítva, a honnan ömlött a vér.

— Mi történt itt? — kérde a leány.

— Baas Frank! — nyöszörgé a boidogtalan — Baas Frank ütött meg a korbácsával.

— A vadállat! — mondá Bessie csaknem sirva haragjában.

— Sebjaj, missie, sebjaj — mormogá a hottentotta és rút arca a dühtől egészen elfakult — ez rám nézve csak egygyel több. Belevéstem ebbe a botba.

— Tudod, leányom — szokta volt mondani Bessie-nek — sok időbe kerül, míg valamire való gazda lesz belőle, de talpig gentlemen és ez sokat tesz errefelé, ahol főleg kafferekkal van dolgunk, a kiből nehéz valamit kivenni. A búrok halálra korbácsolják őket és mégsem boldogulnak ezzel a fajzattal. És lám, a kapitány menyinyire ért a nyelvükön beszélni.

Bessie persze igazat adott neki.

A próbaidő elteltével Niel lefizette az ezer fontot és a moofonteinii birtok egy harmadának tulajdonosa lett.

És ezzel megkezdődött a maga kis regénye is. Olyan fiatal, nemeslelkű és érző szívé emberre, mint Niel kapitányra nem maradhatott hatás nélkül a bájos Jess társasága. Voltaképen még nem volt szerelmes, de már erős vonzalmat érzett iránta és észrevette, hogy a leány is szívesen időzik társaságában.

A mi a hugát illeti, nagy öröme volt abban a tudatban, hogy nővérenek választottja van. Komoly szerelemre nem gondolt, arra Jess képtelennek tartotta.

Néhány nap múlva Müller ismét náluk volt Bessie nagy boszuságára.

— Egyedül van szép kisasszony?

— Igen; nagybátyám és a kapitány vadászatra mentek.

— Annál kellemesebb rám nézve, hogy négyszem közt beszélhetek magával.

— Hé! Hol vagy te ocsmány ördögpofa — kiáltotta a hottentotta lovászfú felé. — Jártasd a lovam de vigyázz, hogy baja ne essék, mert kitiprom a lelket belőled!

lyel a magyar paprikának könnyű szerrel lehetne versenyezni.

— **(Betörő kedvtelésből.)** Párisban Auguste Févrot jómódu és csinos fiatal ember szüleitől 12,000 frank évjáradékot és egy nagyon szép nyárilakot örökölt. Így hát munka nélkül is megélhetett, de ez untatta; elhatározta hát egy napon, hogy dolgozni fog. A betörő pályáját választotta, mert úgy találta, hogy ez a legszabadabb és legkellemesebb. Összeállt egy csomó csavargóval, kik őt magasabb tulajdonságai miatt vezérüknek választották meg és ezzel a bandával számos betörést vitt véghez. Mult héten azonban egy éjszakán a csendőrök éppen abban a pillanatban zavarták meg, a mikor társaival egy feltört csapszékben dolgozott. Mr. Févrot heves ellentállást fejtett ki, ami elegáns ruhájának nem nagyon használt, de monoklija nem esett le szeméről és ezzel még a csendőrbiztos előtt is világfinak érezte magát. »Elég gazdag vagyok«, jelentette ki a rendőrbiztosnak, hogy dolgoznom ne kelljen, de a semmittevést nem szeretem és nekem éppen a betörő mesterség tetszik, nem a jövedelme miatt, hanem, mert a gyakorlása veszedelemmel jár, ezért hát sohasem fogok róla lemondani. Így szavalt az elegáns betörő és a mikor elvégezte mondkáját, bevitték a cellába, ép úgy, mint valami közönséges, komisz tolvajt, a ki nem passzióból, hanem szükségből lop.

— **(Gyilkos asszonyok.)** Korfuban nagy feltűnést kelt két uri asszony ügye, kiket gyilkossággal vádolnak. Az ottani jó tár-

ság két férjes asszonya egymással szövetkezve élt a szabad szerelem gyönyöreinek, míg nem egyiknek az anyósa a dolgot megtudta. Az anyós azzal fenyegetődött, hogy mindent elárul a megcsalt férjének, mire a bűnös asszonyok, hogy megszabaduljanak tőle, az erdőbe csalták és kegyetlenül meggyilkolták. Egy év mult el azóta és csak most fedezték fel a büntetést, melynek nyomozása a vádlott nők előkelő miatti is egész Korfut izgatottságban tartja.

— **(Negyven ember halálos katasztrófája.)** Southamptonban borzalmas szerencsétlenség történt, a melynek negyven emberélet esett áldozatul. Egy jégraktár épült a tengerparton kilencszáz pilótán s tegnap délben, a mikor a munkaidő lejárt, az egész építvény leszakadt. Szerencsére a munkások legnagyobb része már felment volt, de a negyven munkás közül, a ki még rajt volt az építményen, egy sem menekült meg. Valamennyinek a holtteste előkerült már a romok közül.

— **(Két kisasszony.)** Párisban magyar botrány van ez idő szerint, annyiban magyar, a mennyiben a szereplői magyarok, még pedig két kisasszony. Egy dús gazdag magyar bárónő nemrégiben megismerkedett itthon egy szép leánnyal. Szörnyű módon megszerették egymást s a bárónő magával vitte mindenfelé a szép leányt. Különösen sokat utaztak Dél-Franciaországban és Itáliában. Nemrégiben aztán visszatértek Párisba, a honnan elindultak s a báróné remek kis palotát bérelt magának és úgy rendezkedett be, mint a ki most már nem akar tovább

hajókázni. A cselédség előtt urnők voltak mind a ketten, egyiknek úgy engedelmeskedniök kellett, mint a másiknak. Körülbelül három héttel ez előtt a bárónő hazajött Magyarországra vagy tizennégy napra. Érzékeny volt a bucsu s miután kicserélték a csókokat, a bárónő átadott a kisasszonynak kétezer frankot, hogy éljen meg belőle valahogy tizennégy napig, a míg nem lesz otthon s azonkívül a kulcsait is, a mikkel az ékszeres kazettái nyílnak. Aztán megjárta az utját s a napokban visszatért Párisba. A kis palota azonban üres volt. A kisasszony kirepült belőle. Megismerkedett egy csinos fiatal emberrel, ahhoz költözött át s hogy ne menjen éppen üres kézzel az új hajlékba, eladta a bárónő két gyémántját. Azóta tán be is itták már az árát. A bárónő pedig a rendőrséghez szaladt s most körözik a szerelmeseket.

— **(Feltűnési viszketeg.)** New-Yorkban a 22 éves Bryant M. Albert feltűnési viszketegből leugrott a brooklyni hidról. Nyitott esernyőt vitt kezében s teste köré hólyagokat kötött, hogy amaz enyhítse az esés sebességét, emezek pedig fentartsák a vizen. De az esernyő nem működött, a hólyagok pedig megrepedtek. Bryant-ot egy arra haladó gőzös mentette ki a vízből. Súlyos sérüléseket szenvedett. Azt mondja, hogy azért ugrott le, mert ezzel megalapíthatni vélte a szerencsését. Kitént, hogy Bryant egy napilap megbízásából követte el merész tettét.

— **(Succi börtönben.)** Succit, az ismert koplalót Tourcoingban, Franciaországban súlyos erkölcsi büntetést miatt letartóztaták és a lillei fogházba vitték. A párisi Journal ezt jegyzi meg a hirhez: A híres koplal-

— Nem valami nagyon szeretheti önt Jantje — jegyezte meg gunyosan Bessie.

Csodálatos hatással volt ez az észrevétel Müllerre. Elsápadt és zavartan hebegte:

— Ugyan, ki ad valamit az effajta féregre, akármit beszél is. Hanem ha sokat jár a szája, keresztüllyukasztom revolveremmel a koponyáját.

— Ugyan mynheer! . . .

— Miért nevez engem mynheernek? — kérdezte idegesen. Már mondtam, hogy én nem vagyok búr, hanem angol; az anyám is angol nő volt. Különben is, köszönet Carnarvonnak, most már mindnyájan angolok vagyunk.

— Nem értem, miért tiltakozik annyira az ellen, mintha búr volna?!

— Búr is voltam — szólta el magát — de hát a szél most észak felé fú és én is arra fordítom a koponyém.

Bessie ajkbiggyesztve hallgatta s hirtelen felkelt, hogy távozzék.

— Várjon, egy szóra — kiáltotta nyersen Müller.

A leány visszafordult.

— Mit kíván, uram?

— Ezennel megkérem a kezét.

— Ugyan? — kérdezte meglepetve a leány.

— Ne hamarkodja el a választ — esengett a férfi. Igazán szeretem magát, Bessie, szeretem már három év óta. Minél többször látom, annál jobban imádom. Ne mondjon nemet, előbb győződjék meg az érzelmeim

tisztaságáról. Álomba szövésem az alakját, a képével ébredek. Egy csókjáért az életem adnám.

Bessie boszusan összeráncolta homlokát.

— Ne haragudjék, Bessie — folytatta. Boldoggá és nagyon gazdaggá teszem. A rabszolgája leszek. Ugy-e nem ad kosarat? — kérdezte aggódva.

— Megtisztel az ajánlata — felelte egykedvűen a leány, de sohasem leszek a felesége. Kérem, ne vesztessen több szót erre az ügyre. Elhatározásom megmáshatlanul szilárd. De itt jön éppen a nagybátyám. Felejtjük el, Müller ur, ezt az egész jelenetet.

— Komolyan beszél? — kérdezte remegő hangon.

— Természetesen. De miért kényszerít, hogy megismételjem?

— Ez az átkozott Rovibaatje az oka — tört ki. — El előtt nem szokott ön ilyen lenni, miss Croft. Átkozott legyen az az irigy angol! Ezért még megfizetek neki. Önnek megmondom, mi fog történni. Feleségül fog jönni hozzám, Bessie, akár akarja, akár nem. Nézzen meg engem és mondja meg, olyan embernek tarthat engem, a ki enged magával játszani? Menjen csak Wakkerstroomba és kérdezze meg, milyen ember Müller Frank! Szükségem van önre, birnom kell önt. Nem tudok tovább élni, ha azt kellene gondolnom, hogy soha se tudnám önt kivívni! Én mondom önnek, hogy én el fogom érni a célomat, ha életembe és az ön Rovibaatjének életébe kerülne is. Megteszem, még ha a kormány ellen lázadást kellene is szítanom, erre esküszöm önnek Istenre, vagy az ördögre, az nekem mindegy!

lónak ez a végzete nem meglepő, mert Succi nem normális elméjű és már kétszer örültek házában volt. Különbösen csaknem valamennyi kopláló ravasz sarlatán, vagy pedig hisztérikus meghibbant elméjű ember.

Művészet, irodalom.

○ Dr. Szilvek Lajos Bérnalmási Emlék-e még mindig kapható a szerzőnél s a könyvkereskedésben Ára 1 korona.

T a n ü g y.

)(Záróvizsgálatok. A pécsi felsőkereskedelmi iskolában a szóbeli érettségi vizsgálatok június hó 6. és 7-én, a magánvizsgálatok június hó 9-én, az alsó és középső osztály rendes növendékeinek vizsgálatai június 15., 16., 18., 19., 22., 23-án lesznek. A polgári fuiskolában a vizsgálatok sorrendje a következő: I. osztály június 15. d. e. 8 órakor. II. osztály június 15. d. u. 2 órakor. III. osztály június 16. d. e. 8 órakor. IV. osztály június 16. d. u. 2 órakor.

)(Játék-tanfolyam tanárok számára. A vallás és közoktatásügyi miniszter a most következő nagy vakáció első hetében játéktanfolyamot rendeztet ama tanárok részére, a kikre bizni akarja az elrendelt játék-délutánok vezetését. A kiadott rendelet értelmében első sorban középiskolai tornatanítók és tornatanítással megbízott, illetőleg a tornatanításra középiskolai fokon képesített tanárok jelentkezhetnek. Másodsorban azonban az elméleti tárgyak tanárai közül is jelentkezhetnek azok, a kik a játékdélutánok vezetésére hivatást és hajlandóságot éreznek. A tanfolyamra összesen ötven tanárt vesznek föl, a kik, a meny nyiben az állam rendelkezése alatt álló középiskolákban működnek, egyenkint hetven korona segélyt kapnak. Fölvételért a főigazgatóságok útján a kultuszminiszterhez lehet folyamodni. A folyamodás határideje: június elseje.

Közgazdaság.

□ Megszűnt állatjárványok. Mint értesülünk, megyénk Nádasd és Garé községében a sertésállományban uralkodó sertésorbánc megszűnt. Így tehát a jelzett községeket a kiviteli zár alól feloldották.

□ Állatjárványok. Baranyamegyében a legújabb hivatalos kimutatás szerint a következő állatjárványok uralkodnak: Veszettség a baranyavári j. Bezedek 1 u., mohácsi j. Dályok 1 u., pécsváradi j. Püspöklak 1 u., siklósi j. Harkány 1 u., szentlőrinci j. Ibafa 1 u. Takonykór és bőrféreg: baranyavári j. Szentlsván 1 u., pécsi j. Somogy 1 u. Rühkór: pécsi j. Kökény 1 u. Sertésorbánc: pécsi j. Garé 1 u., pécsváradi j. Nádasd 8 u. Sertésvész: mohácsi j. Izsép 1 u., pécsi j. Patacs 6 u., siklósi j. Kovácshida 1 u., Matty 2 u., és Bezdán 4 u., szentlőrinci j. Monosokor 1 p. Somogymegyében veszettség két járásban, 2 községben 2 udvarban; rühkór: 1 járásban, 1 községben, 1 udvarban; sertésorbánc: 1 járásban, 1 községben, 5 udvarban és sertésvész 3 községben, 7 udvarban uralkodik. Tolnamegyében: veszettség 1 járásban, 1 községben, 1 udvarban; bőrféreg 2 járásban, 2 községben, 3 udvarban; sertésorbánc 2 járásban, 2 községben, 8 udvarban és sertésvész 4 járásban, 5 községben, 5 udvarban lépett föl.

T Á V I R A T O K.

— A király látogatásai. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma meglátogatta a földtani intézetet s onnét a tudomány-egyetem új épületét, mely ez alkalomra ünnepélyesen fel volt díszítve. Ő Felségét az egyetem rektora és tanári kara fogadta.

— Hollán altábornagy meghalt. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Hollán Ernő altábornagy, a székesfehérvári V. honvéikerület volt parancsnoka, főrendiházi tag, ma 77 éves korában szívizélhűdés folytán meghalt.

— Frigyes főherceg Párisban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Frigyes főherceg nejével, Izabella főhercegnővel és családjával ma meglátogatták Párisban a magyar kiállítást.

— Francia miniszterválság. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Gallifet francia hadügyminiszter a kamara tegnapi Dreyfus-vitája után betegen ment haza. Hir szerint lemondani készül, de eddig még nem adta be lemondását.

— A transzváli háború. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Timesnek jelentik Lurenzo-Marquezból tegnapi kelettel, hogy Botha tábornok néhány nap előtt Pretoriában tanácskozott a kormányval s határozottan ajánlotta a kapitulációt.

— A hol teljes volt a napfogyatkozás. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madridban tegnap óriási néptömeg gyűlt össze a tereken és utcákon, hogy a napfogyatkozást nézze. Placenziában és Argamasillában is jól lehetett megfigyelni a ritka égi tüneményt, mely úgy folyt le, mint azt a csillagászok előre jelezték.

A mikor a teljes napfogyatkozás után a nap korongja ismét megjelent az égboltozaton, az óriási néptömeg viharos tapsban tört ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A Baranya-Szent-Lőrinczi

országos vásár
június 5-én azaz pünkösöd
harmad napján fog meg-
tartatni.

Biztos

kereset

kinálkozik jó beszélőképességgel bíró, tisztességes személyeknek, kik állandó lakhelyükön az 1883. évi XXXI. törv.-cz. értelmében sorsjegyeknek, állampapíroknak részletfizetésre való eladásával foglalkozni kívánnak.

„MERCUR“
váltóüzleti
részvénytár-
saság
BUDAPEST
Arany - János-
uteza 31.

Uszoda- megnyitás.

A Madarász-féle uszoda
f. é. május 27-ikétől a
t. fürdőközönség ren-
delkezésére áll.

12393. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranya-vörösmarti községben segélyző egyesület végrehajtónak Kern Pál laskatalui és Kiss Pál karancsi lakos végrehajtást szenvedettek ellen 100 korona tőke s jár. iránti végrehajtási ügyben az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő, Sepse községben a 347. sz. betétben felvett 1250¹/_b, 1250²/_a hrsz. ingatlan jószágtestből Kern Pált illető ¹/₈-ad részére 260 korona kik. árban, a sepsei 1114. sz. betétben foglalt ¹/_c hrsz. ingatlanból Kiss Mihályt illető ¹/₈ részére 636 kor. kik. árban, a sepsei 115. sz. betétben foglalt ¹/₂ ¹/_b/₁ hrsz. ingatlanra 392 korona kik. árban, a ¹/₂ ¹/_b/₂ hrsz. ingatlanra 572 korona kik. árban, az 1258 ¹/_b/₃ hrsz. ingatlanra 828 kor. kik. árban, az 1258 ¹/_b/₆ hrsz. ingatlanra 476 korona kik. árban, az 1258 ¹/_b/₆ hrsz. ingatlanra 332 kor. kik. árban, az 1259/4. hrsz. ingatlanra 132 korona kik. árban, az 1260. hrsz. 122 házsz. ingatlanra 800 korona kik. árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi június hó 19-ik napján d. e. 10 órakor Sepse községben, a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 26 kor., 63 kor. 60 fill., 39 kor. 20 fill., 57 kor. 20 fill., 82 kor. 80 fill., 47 kor. 60 fill., 33 kor. 20 fillér, 13 korona 20 fillért és 80 koronát készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-a alatt jelzett árfolyammal számított s az 1881-ik november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi január hó 9-ik napján. A kir. bíróság mint tlkvi hatóság.

Molnár,
kir. albiró,

Legrégibb ékszerüzlet Pécsett SCHÖNWARD R.

Király-utca, városház alatt,

Alapított 1852-ben,

hol is a legmegbízhatóbban és a legjutányosabb árak mellett valódi ezüst és arany emlék-tárgyak, zománcozott amulettek, arany és ékköves karkötők, gyűrűk, brochok, nyakkendőtűk és fülbevalók, szerencselóherlevelek, szivesnyakláncok, a legfinomabb és a legpontosabban járó ezüst és aranyórák bámulatos olcsó árak mellett vásárolhatók.

Legalkalmasabb bérma-ajándéktárgyak a m. kir. főfémjelző hiv. által megvizsgálva, már 2 frttól kezdve.

A n. é. közönséget a legpontosabb és legjobb kiszolgálásról biztosítva és becses támogatását kérve,
mély tisztelettel

SCHÖNWARD R.